

Беларус

50-ГОДЗЬДЗЕ!

«Другі ўсебеларускі Кангрэс...
пастанавіў: Вызначь правільнай і зноў пацвердзіць гістарычную пастанову Рады Беларускай Народнай Рэспублікі... 25 сакавіка 1918 г.»

Менск, 27 чэрвеня 1944 г.

№ 412 Красавік 1994

Год выд. 43

BIELARUS / Belarusian Newspaper in the Free World. Published by the Belarusian American Ass'n, Inc.

Address: P.O. Box 310178, Jamaica, N.Y. 11431-0178, U.S.A.

Price \$2.50

САКАВІКОВЫЯ ПРЫВІТАНЬНІ

24 сакавіка 1994 г.

Дарагія Сябры!

Паважаныя Суродзічы на Бацькаўшчыне і на Чужыне!

У імя вольнай дэмакратычнай Беларускай Дзяржавы галоўная ўправа Беларуска-Амэрыканскага Задзіночання віншуе Вас зь 76-мі ўгодкамі абвешчання Трэцій Устаўной Граматай Рады БНР незалежнасьці Беларускае Народнае Рэспублікі. Ідэалы Акту 25 Сакавіка, сфармуляваныя ў Другой Устаўной Грамаце Рады БНР 9 сакавіка 1918 году — «вольнасьць слова, друку, сходаў, забастовак, хаўрусаў: бязумоўная вольнасьць сумленьня, незачэпнасьць асобы і памешканьня» — гэтыя правы чалавека, застаюцца актуальнай часткай праграмы сучаснага адраджэньня на Беларусі. Хоць гэтыя правы і свабоды запісаныя ў Канстытуцыі Рэспублікі Беларусь, яны гвалтуюцца аўтакратычным дзяржаўным апаратам, намэнклятурным чыноўніцтвам.

Людзі ўчарашняга дня, чужыя дэмакратычным прынцыпам і варожыя справе нацыянальнага адраджэньня Беларусі, імкнуцца здушыць дух свабоды ў беларускім грамадстве, стрымаць аднаўленьне культурных вартасьцяў, згвалціць і скампрамэнтаваць ідэю эканамічных рэформаў. Сувэрэнітэт і незалежнасьць дзяржавы сталіся аб'ектам гандлю паміж недэмакратычным урадам Рэспублікі Беларусь і апэратарамі расейскай імперыі. Вялікая гістарычная дата, Дзень 25 Сакавіка, ігнаруецца афіцыйнымі ўладамі на Беларусі. Правы чалавека не дачакаліся яшчэ свайго дня: намэнклятурнае чыноўніцтва, міліцыянты, пракуратура і нават войска ўцягнутыя ў ганебную акцыю запалохваньня і пераследу грамадзянаў, здушваньня свабоды, перашкаджаньня збору й пашырэнню інфармацыі.

Намэнклятура, якая служыла папярэдняму рэжыму, заціскае гістарычную праўду пра злачынства гэнага рэжыму, у тым ліку пра акты генацыду, як аб гэтым сьветчыць нежаданьне ўладаў выявіць і асудзіць спраўцаў масавых растрэлаў мірнага жыхарства ў Курапатах.

У сувязі з угодкамі абвешчання незалежнасьці Беларускае Народнае Рэспублікі галоўная ўправа Беларуска-Амэрыканскага Задзіночання заклікае сваіх сяброў і ўсіх сумленных людзей падтрымваць справу ўжыццяўленьня ідэалаў БНР, спрыяць дэмакратызацыі Рэспублікі Беларусь, мацаваньню ейнага матэрыяльнага і культурнага дабрабыту, далейшаму разбудоўваньню дэмакратычнай і незалежнай Беларускай Дзяржавы.

Антон Шукеляйць,
Старшыня

РАДА БЕЛАРУСКАЕ НАРОДНАЕ РЭСПУБЛІКІ ПРЭЗЫДЫЮМ

Сакавік 1994 г.

Шаноўная Сьвяточная Грамада!

Дарагія Суродзічы!

Вітаю Вас з 76-мі ўгодкамі Абвешчання Незалежнасьці Беларускае Народнае Рэспублікі.

Дзень 25-га Сакавіка зьяўляецца й надалей нашай найважнейшай гістарычнай датай, таму традыцыйна штагоду сьвяткуем наш нацыянальны «Вялікдзень».

Год таму назад мне пашчасьціла ўрачыста сьвяткаваць юбілейныя 75-ыя ўгодкі 25-га Сакавіка ў Менску, дзе меў нагоду на ўрачыстай акадэміі прывітаць прысутных, у тым ліку шаноўнага Старшыню Вярхоўнай Рады РБ, сп. Станіслава Шушкевіча.

Ня ведаю, як у гэтым годзе адбудзецца сьвяткаваньне на Бацькаўшчыне, але прыпушчаю, што бяз удзелу прадстаўнікоў Ураду. Таму, што ўлада на Беларусі знаходзіцца ў руках антыдэмакратычнага, пракамуністычнага і прорасейскага рэжыму.

Але будзьма аптымістамі зь вераю, што гэты антыбеларускі рэжым ня стрымае Нацыянальнага Адраджэньня нашага Народу і з нашай непаслабна пасільнай дапамогай, маральнай і матэрыяльнай, Ідэя Беларускай Народнай Рэспублікі пераможа.

ЖЫВЕ БЕЛАРУСЬ!

Язэп Сажыч,
Старшыня Рады БНР

ВЯЛІКОДНАЕ АРХІПАСТЫРСКАЕ ПАСЛАНЬНЕ

Дастойнаму сьвятарству і ўсім багалюбным праваслаўным вернікам
Беларускага Народу

А ўчора пахавана мяне з Табою, Хрысьце. Сёньня, калі Ты ўваскрос, і я ўстаю з Табою. Мяне ўкрыжавана з Табою ўчора. Сам, Ратаўніку, праслаў мяне з Сабою ў валадарстве Тваім. (Вялікодны канон, песня 3)

Дарагія й любасныя мае Браты й Сёстры! Хрыстос Уваскрос!

Ці ёсьць іншыя словы, каб былі гэтак блізкія й пацяшаючыя нас, беларусаў? І ці ёсьць часіна ў годзе, каб можна было мець такую меру спадзяваньня на вечнае жыцьцё, як на Вялікдзень? У падзеі крыжовай сьмерці і ўваскрасеньня зь мёртвых Госпада й Ратаўніка нашага Ісуса Хрыста. Бо ж сёньня мы прамаўляем словамі малітвы: «Ты, Госпадзе, што на крыжы пакутаваў і сьмерць зьнішчыў і ўваскрос зь мёртвых, супакой нашае жыцьцё, бо Ты адзіны Усемагутны». Перамога Ісуса Хрыста над сьмерцю, дарагія мае, дае і нам усім веру ў перамогу. Госпад кажа: «Я ёсьць уваскрасеньне і жыцьцё» (Ян 11:25).

Уваскрослы Хрыстос дае нам моц прадаўжаць жыць і дае запэўненьне, што сьмерць — не апошняе слова. Перад Сваім укрыжаваньнем Госпад хадзіў паміж народамі — кніжнікамі, хварысямі і звычайнымі людзьмі, як Чалавек. А сёньня мы бачым сілу славы Ягонае ў Ягоным уваскрасеньні. Гэта сіла самаіснаваньня, сіла перамогі, сіла веры. «Гэтая перамога, што перамагла сьвет, — кажа дабравесьнік Ян, — гэта вера наша» (Ян 5:4). Сёньня сьвяткуючы ўваскрасеньне Ісуса Хрыста, умацаваныя ў веры нашай, мы адзначаем падзеі ў нашай сьвятой Беларусі, што закранаюць кожнага з нас беларусаў. Сёньня сьвяткуючы ўваскрасеньне Госпада нашага Ісуса Хрыста, мы жывем у часе працэсу ўваскрасеньня нашай Сьвятой Беларусі. І сёньня асабліва трэба мець прад вачыма жыцьцё сьвятых, і браць іх за прыклад.

Сьвяты апостал Павал у сваім лісьце да Карынціянаў кажа: «Дык вось, ачысьціце старую закісь, каб сталі вы новым цестам, бо вы прэсныя, бо Пасха наша Хрыстос, ахвяраваны за нас. А таму будзем сьвяткаваць не са старой закісьй, ня з закісьй зла і подступу, а з праснакамі чысьціні і праўды» (Кар. 5:7-8). Гэтым сьвяты апостал кажа нам, каб мы аднавіліся да новага жыцьця ў духу словаў Госпада нашага Ратаўніка Ісуса Хрыста.

Нам, беларусам, аніяк ня можна забывацца таго, што нашая Праваслаўная Царква ў Беларусі яшчэ не дачакалася свабоды й пашаны. У царкоўных выданьнях у Беларусі вядзецца нагонка на беларускую мову. У загалюках пішуць «БЕЛАРУСКАЯ ПРАВАСЛАЎНАЯ ГАЗЭТА», але да вернікаў прамаўляюць чужой мовай. І так беларуская мова не дапусьцаецца да ўжытку ў Праваслаўнай Царкве ў Беларусі — мова, якая амаль праз чатыры стагодзьці была дзяржаўнай у Вялікім Княстве Літоўскім!

Любасныя браты й сёстры, той, хто супраць роднае мовы ў сьвятынях, моцна грашыць супраць Духа Сьвятога. Такія людзі прэрэчаць Сьвятому Пісьму, бо ж у Сьв. Пісьме сказана: «І напоўніліся ўсе (апосталы) Духам Сьвятым і пачалі гаварыць іншымі мовамі, як той Дух даваў ім прамаўляць» (Дзеі 2:4).

Вось жа, дарагія мае, будзем напаўняцца Духам Сьвятым, будзем верыць Госпаду й Ратаўніку нашаму Ісусу Хрысту. Ён пераадолеў зло, цемру і стаўся сьвятлом. Будзем жа і мы здабываць сьвятло веры. Але ад нас патрабавецца шмат вытрываласьці й намаганьняў, каб нашая родная мова суцэльна вярнулася да нас ды сталася мовай багаслужбаў, мовай нашае лучнасьці з Усявышнім.

Няхай жа кожны з нас зь вераю і ў поўным пераканьні непаслабна дзейнічае, каб нашыя высякародныя надзеі споўніліся і каб на Вялікодных багаслужбах уся сьвятая Беларусь з удзячнасьцю Богу славіла уваскрасьлага Госпада нашага Ісуса Хрыста сваёй роднай мовай: «Уваскрасеньня дзень, і прасьвяцімся ўрачыстым сьвяткам і адзін аднаго абдымем. Скажам, браты, і тым, што ненавідзяць нас, выбачым усё дзеля ўваскрасеньня, і гэтак засьпяваем: Хрыстос уваскрос зь мёртвых, сьмерцю сьмерць паталпаў і тым, што ў магілах жацьцё падарыў».

Усіх Вас, дарагія Суродзічы, вітаю: ХРЫСТОС УВАСКРОС — САПРАЎДЫ УВАСКРОС!

Вялікдзень, 1994
Таронта, Канада

Мітрапаліт МІКАЛАЙ

BIELARUS

Belarusan Newspaper in the Free World
Published monthly by
BELARUSAN AMERICAN ASSOCIATION, INC.
Subscription \$ 25 yearly

«БЕЛАРУСЬ» — Газета Беларусаў у Вольным Сьвеце.

Выходзіць месячна

Рэдагуе Калегія

Выдае: Беларуска-Амэрыканскае Задзіночаньне.

Падпіска зь перасылкаю 25 дал. на год.

Артыкулы, падпісаньня прозьвішчам або ініцыяламі аўтара, могуць зьмяшчаць пагляды, зь якімі Рэдакцыя не згаджаецца.

25-ГА САКАВІКА

Мінуў дзень вялікага народнага сьвята. Хіба як ніколі на працягу апошніх 76 гадоў, дзень гэты мае ўжо не сымбалічнае, але зусім рэальнае значэньне. Да часу перабудовы, а асабліва да абвешчання гэтага званьня сувэрэннасьці Рэспублікі Беларусь, нашы мэты былі выразна акрэсьленыя — змагацца супраць бальшавіцкага акупанта нашай бацькаўшчыны. Мы ўсе былі згодныя з гэтай мэтай, і ў сілу нашых магчымасьцяў трымалі высака сьцяг БНР, інфармавалі заходні сьвет аб жудаснай рэчаіснасьці ў Беларусі.

Настаў дзень 27-га ліпеня 1990 году. Вярхоўны Савет Беларусі абвешчае рэспубліку сувэрэннай дзяржавы. Цяжка было паверыць, што камуністычная наменклатура, варожая ідэі незалежнасьці, раптам сталася патрыятычнай. Бел-чырвона-белы сьцяг і Пагоня, якую яны тапталі на працягу 72 гадоў ды за якія людзі гінулі ў Курпатах і далёкай Сібіры, прызнаныя зноў сымбаламі новай дзяржавы, беларуская мова — мовай дзяржаўнай. Цяжка паверыць. Чым кіравалася камуністычная наменклатура? Хіба-ж ня любоўю да гэтых сымбалаў? Ці яна пайшла на гэты крок дзеля любові да беларускага народу, або ў моц нейкім пудам набытага патрыятызму? Пэўна-ж, не. Камуністы хацелі адгарадзіцца ад дэмакратычных подыхаў у Маскве, застаючыся адначасна верныя ленынскаму лёзунгу «крок назад, два наперад».

Апошнія зьмены на Беларусі гавораць самі за сябе. Запраўднае аблічча Вярхоўнага Савету праявілася. Няма ніякіх сумлеваў, што камуністы перанялі поўнасьцю ўладу. Сродкі інфармацыі ў іхніх руках. Назад да Масквы!

«А bas l'indépendance! Далоў незалежнасьць!» крычэлі афрыканцы былога бэльгійскага Конга год пасля абвешчання незалежнасьці. «Нам было лепш пад уладаю Бэльгіі».

Тут будзе на месцы зацываць верш Алеся Крыгі, апублікаваны ў «Выба-ры», газэце дэмакратычных плыняў Прыдзьвінска-Прыдняпроўскага краю, з 21 сьнежня 1993 году.

Здрада

Навокал ганебная здрада,
Гандлююць Табой, Беларусь
Гандлюе Вярхоўная Рада,
Гандлюе манкуртаў хаўрус.
Хто хлеб прадае, хто дзяржаву
Мяшкамі ў Расію вязуць,
На гэрб наш — Пагоні выяву,
На сьцяг наш сьвяшчэнны плююць.
І з бруднымі ботамі лезуць
У мову крыніцу маю,
І рэжуць, і рэжуць, і рэжуць
На часткі старонку сваю.

Цяпер, як ніколі, наш абавязак — падняць вышэй сьцяг БНР. Настаў час перастаць таптацца, як некалі пісаў Антон Адамовіч, на Акце 25 Сакавіка, а йсьці наперад. Час рэарганізаваць Раду БНР. Рада БНР павінна стацца прадстаўніцтвам усіх беларусоў што жывуць як на эміграцыі, гэтак і ў Беларусі, Польшчы, Летуве ды ўсюды. Трэба арганізаваць сэктары Рады БНР. Мы павінны адмаладзіць Раду ды зрабіць яе больш прадстаўнічай. Я прашу тых, хто чытае «Беларуса», адгукнуцца на мой заклік ды выказаць свае думкі адносна гэтага праекту. Прысылайце Вашыя адказы на рэдакцыю «Беларуса». Я прапаную наступную сэсію Рады БНР склікаць, калі не ў Беларусі, дык у Вільні ці Беластоку, каб даць магчымасьць прыняць удзел усім тым, каму падарожжа ў ЗША або Канаду будзе не па сілах. Дазвольце спадзявацца, што пачуем Ваш погляд на гэтую прапанову. Пара адчыніць вочы, пара скінуць ружовыя акуляры ды глянуць рэчаіснасьці ў твар.

Б. Рагуля,
Заступнік Старшыні
Рады БНР

УЗРОВЕНЬ ЭКАНАМІЧНАГА РАЗЬВІЦЦЯ

Беларусь, Расея, Украіна

Маскоўскі тыднёвік «Аргументы и факты» (№ 4, 1994) апублікаваў дадзеныя аб параўнальным эканамічным разьвіцьці рэспублік СНД у 1993 годзе.

Нацыянальны прыбытак
на душу жыхарства

Прадукцыйнасьць
працы

	тыс. руб.	працэнт да сярэдн. паказьніка па СНД	тыс. руб.	працэнт да сярэдн. паказьніка па СНД
Беларусь	1000	125,0	2900	113,5
Расея	900	112,5	2750	108,0
Украіна	765	95,5	2440	96,0

Сярэднямесячнае спажываньне тавараў і паслугаў у разьліку на душу жыхарства ў 1993 годзе

	тыс. руб.	прац. да сярэдн. паказьніка па СНД
Беларусь	60,0	129,0
Расея	55,0	118,0
Украіна	47,5	102,0

САКАВІКОВЫЯ ПРЫВІТАНЬНІ

Office of the Mayor
CITY OF NEW YORK

Proclamation

WHEREAS: THE BELARUSAN COMMUNITY IS OBSERVING THE 76TH ANNIVERSARY OF THE PROCLAMATION OF THE BELARUS DEMOCRATIC REPUBLIC ON MARCH 25, 1918; AND

WHEREAS: BETWEEN 1890 AND 1920 MORE THAN 500,000 BELARUSANS EMIGRATED TO THE UNITED STATES, LEAVING THEIR BEAUTIFUL HOMETOWN TO SEEK NEW LIVES HERE. THEIR FIRST ORGANIZATION WAS FORMED IN 1920 ON PARK ROW ACROSS FROM CITY HALL PARK. AFTER WORLD WAR II ABOUT 50,000 ADDITIONAL IMMIGRANTS ARRIVED HERE, FLEEING OPPRESSION. TODAY MANY STUDENTS, PROFESSORS AND FUTURE LEADERS FROM BELARUS COME HERE TO STUDY TECHNOLOGY, ECONOMICS, GOVERNMENT AND OTHER SUBJECTS THAT WILL HELP THEM CONTRIBUTE TO THEIR OWN COUNTRY, WHILE MANY NEW YORKERS TRAVEL TO BELARUS TO OFFER ASSISTANCE AND ADVICE; AND

WHEREAS: THE BELARUSAN AMERICAN COMMUNITY CONTRIBUTES TO THE VITALITY AND DIVERSITY OF OUR CITY AND SHARES ITS RICH HERITAGE WITH ALL NEW YORKERS. IT PRESERVES THE TREASURES OF THE BELARUSAN LANGUAGE AND TRADITION, AND CELEBRATES THE NATION'S INDEPENDENCE, WHICH WAS REAFFIRMED ON JULY 27, 1990 -- THE DAY OF SOVEREIGNTY; AND

WHEREAS: TODAY WE ESPECIALLY REMEMBER THAT BELARUS WAS DEVASTATED BY THE CHERNOBYL NUCLEAR DISASTER. SEVENTY PERCENT OF THE FALLOUT LANDED ON BELARUS, CONTAMINATING ONE-THIRD OF THE COUNTRY AND AFFECTING 2.2 MILLION PEOPLE, INCLUDING MANY RELATIVES OF NEW YORKERS. WHILE SCIENTISTS, PHYSICIANS AND OTHER NEW YORKERS RUSHED TO ASSESS THE DAMAGE, SEEK SOLUTIONS, AND BRING MUCH-NEEDED MEDICAL SUPPLIES AND OTHER HELP, THE LONG RANGE EFFECTS WILL NOT BE KNOWN FOR YEARS.

NOW THEREFORE, I, RUDOLPH W. GIULIANI, MAYOR OF THE CITY OF NEW YORK, IN RECOGNITION OF THIS IMPORTANT ANNIVERSARY, DO HEREBY PROCLAIM SUNDAY, MARCH 27, 1994 IN THE CITY OF NEW YORK AS

"BELARUSAN INDEPENDENCE DAY"

IN WITNESS WHEREOF I HAVE HEREUNTO SET MY HAND AND CAUSED THE SEAL OF THE CITY OF NEW YORK TO BE AFFIXED.

Rudolph W. Giuliani

RUDOLPH W. GIULIANI
MAYOR

STATE OF NEW JERSEY
EXECUTIVE DEPARTMENT

Proclamation

WHEREAS, I commend Americans of Belarusian descent as they celebrate the 76th anniversary of the declaration of the independence of the Belarusian Democratic Republic; and

WHEREAS, I affirm the diligence and tenacity of the Belarusian people in their fight to regain complete sovereignty and independence and to participate in and enjoy a true democratic government; and

WHEREAS, I acknowledge the effort of the Belarusian American Association, for their commitment to restoring democracy in their homeland; and

WHEREAS, I praise the decision of the people of Belarus to rid their nation of nuclear weapons in an attempt to enhance peace throughout the world; and

WHEREAS, I join the people of Belarus in recognizing the importance of democratic and economic reforms in an endeavor to improve the quality of life for Belarusians;

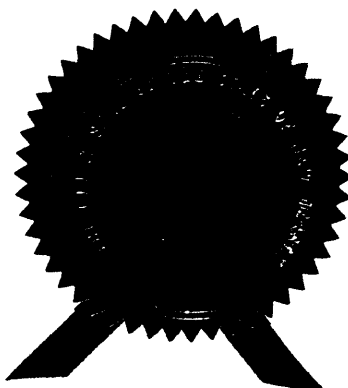
NOW, THEREFORE, I CHRISTINE TODD WHITMAN, Governor of the State of New Jersey, do hereby proclaim

MARCH 25, 1994

as

BELARUSAN INDEPENDENCE DAY

in New Jersey.

Given, under my hand and the Great Seal of the State of New Jersey, this twenty-fifth day of March in the year of Our Lord one thousand nine hundred and ninety-four and of the Independence of the United States, the two hundred and seventeenth.

Christine Todd Whitman
GOVERNOR

BY THE GOVERNOR:

Lonna R. Hooks

LONNA R. HOOKS, SECRETARY OF STATE

САКАВІКОВЫЯ СЬВЯТКАВАНЬНІ

У НЬЮ-БРАНСЬВІКУ

Сьвяткаваньне адбылося ў традыцыйным ужо для падобных урачыстасьцяў месцы — гатэлі Гаят-Рыджэнсі ў форме банкету. Арганізатарамі сьвяткаваньня былі ўправы Беларуска-Амэрыканскага Задзіночання (БАЗА) — галоўная зь Нью-Ёрку і ньюджэрэйская, ды кіраўніцтва Арганізацыі Беларуска-Амэрыканскае Моладзі (АБАМ). Сьвяткавальную праграму вялі Вера Запруднік, старшыня АБАМ, сп. Юрка Азарка ад БАЗА. За мастацкую частку праграмы была адказная др. Алла Орс-Рамана.

У дзень сьвяткаваньня, нядзелю 27-га сакавіка, а. прат. Васіль Андрэюк, адслужыў малебен за Беларускі народ, сказаў прыгожую пропаведзь на тэму дня. Царква была поўная народу. Суладна сьпяваў хор пад кіраўніцтвам таленавітага рэгенту Аўгена Дубягі малодшага.

Адразу-ж па багаслужбе адбылася акадэмія-абед у гатэлі Гаят-Рыджэнсі, што знаходзіцца тут-жа, па другім баку рэчкі.

Урачыстасьць пачалася прысягай на вернасьць амэрыканскаму сыягу, якую сказаў 10-гадовы ўнук сп-тва Васіля й Галіны Русакоў Адам Грант. Айцец Васіль прачытаў малітву, блаславіў сталы.

Сярод гасьцей былі кангрэсмэн Фрэнк Палоўн, гэнэральны консуль Рэспублікі Беларусь Леанід Каравайка, беларускія дыпляматы, прадстаўнікі пасольства РБ у Вашынгтоне і Беларускае місіі пры ААН.

Арганізатары сьвяткаваньня атрымалі прывітальныя тэлеграмы, лісты, праклямацыі ад кіраўнікоў беларускіх арганізацыяў і амэрыканскіх устаноў. Губэрнатары штатаў Нью-Джэрзі

і Каліфорніі, а таксама мэр гораду Нью-Ёрку абвесьцілі адмысловымі праклямацыямі дзень 25 сакавіка Днём Беларускае Незалежнасьці. Тэксты гэтых праклямацыяў прачыталі сп.сп. Ірэна Азарка, Коля Рамана, Раіна Сямёнава і Вера Запруднік.

З дакладам па-ангельску на тэму бягучых падзеяў на Беларусі і ўдзелу ў гэтых падзеях амэрыканскіх беларусаў выступіў др. Янка Запруднік.

Сп. Юрка Азарка прадставіў аўдыторыі кангрэсмэна Фрэнка Палоўна. Сп. Палоўн, дэмакрат, прадстаўляе ў Кангрэсе ЗША 6-ю выбарчую акругу, у якой знаходзіцца беларуская праваслаўная царква Жыровіцкай Маці Божай. Сп. Палоўн ня толькі мае ў сваёй акрузе беларускіх выбаршчыкаў, але й жонка ягоная часткава беларускага паходжаньня, пра што ён з дававальненьнем паведаміў аўдыторыі. Ён сказаў таксама, што будзе рады супрацоўнічаць зь беларуска-амэрыканскай грамадой у справе дапамогі Беларусі.

Напярэдадні сьвяткаваньня, 23 сакавіка, сп.ф. Палоўн зьмясьціў у «Запісах Кангрэсу», афіцыйнай кангрэсвай публікацыі, свае заўвагі на тэму незалежнасьці Беларусі. Там, між іншага чытаем:

«Апошнія падзеі на Беларусі, гэтакія як зьняцьце ў студзені сёлета сп. Шушкевіча зь ягонага становішча, спарадзілі трывогу, што працэс рэформаў можа быць спавольнены. Тым ня менш, я пэўны, што на Беларусі адбыліся важныя зьмены ў кірунку да незалежнасьці й дэмакратыі. Прэзыдэнт Клінтан адзначыў гэта ў часе свайго нядаўнага візыту ў Менск. І думаю, што мы павінны зрабіць усё ў нашых сілах, каб забясьпечыць працяг рэформаў, узмацняючы гэтым дэмакратыю і вольны рынак, і даць ясна

сразу мець расейцам — асабліва апазыцыі ў Маскве, якая дэстабілізуе палажэньне — што Злучаныя Штаты не падцярпяць ніякага аднаўленьня расейскай улады над суверэнным народам Беларусі».

Прадстаўнік пасольства РБ сп. Уладзімір Ганчаронак прачытаў прывітаньне ад пасла сп. Сяргея Мартынава. Красамоўна прамаўляў гэнэральны консуль РБ у Нью-Ёрку сп. Леанід Каравайка.

У выступленьнях ад імя маладых амэрыканскіх беларусаў сп-ня Наталья Русак гаварыла (па-ангельску) пра духоўную й ідэйную лучнасьць старэйшага й малодшага пакаленьняў; сп-ня Алеся Сёмуха (па-беларуску) расказаў пра ўплыў амэрыканскіх сьвяткаваньняў угодкаў незалежнасьці БНР на моладзь у Беларусі; сп-ня Вера Запруднік падала да ведама пра заплянаваную на сёлетні летні сезон дзіцячую праграму ў беларускім лецішчы Бэлэр-Менск, дзе мінулымі гадамі запачаткоўвалася шмат асабістых сувязяў сучасных актывістаў АБАМ.

Цёпла было ўспрынятае прывітальнае слова старшыні галоўнай управы БАЗА сп. Антона Шукелойцы. Сп. Я. Запруднік перадаў прывітаньне ад

Старшыні Рады БНР др. Язэпа Сажыча. У мастацкай частцы праграмы сп.сп. Пятро Скепка, Зьміцер Яўтуховіч, Ірына Мозылева, Марыя Тэрысы і Эля Андрэюк парадавалі прысутных беларускімі песнямі.

Выдатна выступіла ў драматычнай сцэне-маналёгу народная артыстка Беларусі Рыма Маленчанка, якая донесла да гледачоў, праз споведзь адзінотнае жанчыны ў палескай «мёртвай зоне», спусташальную чарнобыльскую трагедыю.

Была прынятая рэзалюцыя. Правялі збор грашовых ахвяраваньняў на выдавецкую справу БАЗА. Урачыстасьць закончылася адсьпяваньнем гімну «Мы выйдзем шчыльнымі радамі».

Уваход у сьвяткавальную залу ўпрыгожвалі абразы беларускага мастака з Бацькаўшчыны Віктара Маркаўца. Тут-жа можна было набыць беларускія кніжкі, касэткі, сувэніры.

Сёлетнія ўгодкі абвешчваньня незалежнасьці БНР прадэманстравалі ня толькі зацікаўленьне беларуска-амэрыканскае грамады мінуўшчынай краю свайго паходжаньня, але й гатовасьць браць актыўны ўдзел у падзеях, якія адбываюцца цяпер на Беларусі.

Я.З.

ПАВАЖАНАЕ СПАДАРСТВА!

(з прамовы гэнэральнага консуля Рэспублікі Беларусь Л. Каравайкі на сьвяткаваньні ў Нью-Брансвёку)

Шчыра віншую Вас ад імя Гэнэральнага консульства Рэспублікі Беларусь ў г. Нью-Ёрку з нагоды 76-й гадавіны абвешчваньня незалежнасьці Беларускае Народнае Рэспублікі. Лічу, што мне пашчасьціла ўжо другі год запар сьвяткаваць гэтую сьветлую падзею разам з Вамі. Шмат чаго адбылося на Радзіме і ў сьвеце за мінулы год. Сусьвет крочыць наперад. Але ў такія дні, як сёнешні, хочацца азірнуцца назад і ўзважыць, ці ўсё ты зрабіў дзеля адраджэньня Бацькаўшчыны — для росквіту яе, для лепшага лёсу сваіх дзяцей.

Беларусы... Колькі іх, раскіданых лёсам па сьвеце. Колькі дарог...

Дарагі беларусе!

«Праз смугу гадоў цябе вабіць краёй Беларусі, нібы чар. У якіх бы краёх ты ня быў — уважчэ далягляд, гэты лес і рамонкавы луг.

Па дарогах жыцьця, у вандраваньнях на сьвеце ты ня страціў, зьбярог найдарожшы свой скарб — самабытную матчыну мову. Безь яе як зьяднаць свае сэрцы братам-беларусам?!»

Людзі добрыя, будзем добрымі, будзем шукаць адзін аднаго і знаходзіць. Будзем разам, будзем як адна сям'я, бо «мы варты існаваць на гэтай беднай, але адзінай для нас боскай зямлі».

На ўспамін прыходзяць словы Васіля Быкава, сказаныя ім на Першым зьездзе беларусаў сьвету: «Пэўна-ж, як і ўсё пад сонцам, і яна недасканала, яна будзе разьвівацца і мяняцца, калі мы пакарыстаемся ёю. Але мы змушаны будзем карыстацца менавіта ёю, бо іншага выйсця ў нас няма, бо ў нас яна засталася апошняю. Можна яшчэ гісторыя дасьць нам час, кончыць стагодзьдзя, не болей. І мы ўрэшце зацьвердзім перад ёй і Богам, перад сваімі нашчадкамі, на што здольныя мы, век пагарджаныя, ашуканыя, праддзеныя беларусы, ці вартыя мы існаваць на гэтай беднай, спустошанай,

атручанай радыёнуклеідамі, але адзінай для нас боскай зямлі?»

Я веру ў наш народ і хачу паўтарыць — мы вартыя існаваць на гэтай боскай зямлі.

«Беларусы ўсіх краёў, яднайцеся!

Нас няшмат, а будзе менш яшчэ, Як адступім, зломімся пад націскам, Як ад нас рашучасьць уцячэ. Праз усе вякі нас толькі ціснулі І хадзіць хацелі, як па тлі. Нас душылі Волгамі і Вісламі, Кожны тужыў зашмаргу пятлі. Нас турылі з Бацькаўшчыны, з Дзедзіны

Нам, панам крывіцкае зямлі, Котласы, Чарнобылі адведзены, Маём права мы на мазалі. Нас палілі, катавалі, праталі, Малацілі нас, нібы кулі, Каралі, забойцы, імператары І бацькі працоўных мас, Калі

Беларусь, як палатніну, кроілі На мундзіры ды на каптань, Каб магілы з нашымі героямі Уціскалі валуны мань.

Над сьвятынямі паруйнаванымі Паклянемся дбаць пра карані. Будзем Янкамі, а не Іванамі, Што не ведаюць свае радні.

Працавалі мы на ўсе імперыі, Папрацуем на сябе, браты. Дык адродзімся душой і вераю. З намі Бацька Бог І Дух Сьвяты!

(Р. Бардулін, 1991 г.)

На заканчэньне, як прадстаўнік Рэспублікі Беларусь у Нью-Ёрку і супрацоўнік Міністэрства замежных спраў Рэспублікі Беларусь, хацеў бы, карыстаючы з нагоды, таксама паінфармаваць шануюнае спадарства аб

(Працяг на 5-ай б.)

РЭЗАЛЮЦЫЯ

сьвяткавальнага сходу на адзначэньне 76-х угодкаў абвешчваньня незалежнасьці Беларускае Народнае Рэспублікі, праведзенага ў Нью-Брансвёку, Н.-Дж., у нядзелю 27 сакавіка 1994 году.

ДЗЕЛЯ ТАГО, ШТО ў Рэспубліцы Беларусь маюць адбыцца да 26 чэрвеня 1994 гооду прызыдэнцкія выбары; і

ДЗЕЛЯ ТАГО, ШТО гэтыя прэзыдэнцкія выбары, калі-б яны былі свабодныя, маглі-б падмацаваць дэмакратыю і палепшыць шанцы на выхад з эканамічнага, сацыяльнага і культурнага крызісу, гэтакім чынам узмацняючы мір ды супрацоўніцтва ў рэгіёне; і

ДЗЕЛЯ ТАГО, ШТО ў Рэспубліцы Беларусь афіцыйныя ўлады гвалтуюць правы чалавека і заціскаюць грамадзянскія свабоды, арыштоўваюць ды перасьледуюць дэмакратычных актывістаў і кіраўнікоў свабодных прафсаюзаў; і

ДЗЕЛЯ ТАГО, ШТО ў Рэспубліцы Беларусь урад усё яшчэ трымае пад сваім кантролем сродкі масавай інфармацыі, якія недаступныя дэмакратычным партыям і групам, і чыноўніцтва маніпулюе грамадзкую думку,

ДЗЕЛЯ ГЭТАГА мы, удзельнікі гэтага ўрачыстага сходу на адзначэньне 76-х угодкаў абвешчваньня незалежнасьці Беларускае Народнае Рэспублікі, аднадушна пастанаўляем:

ІНФАРМАВАЦЬ амэрыканскае грамадзтва і амэрыканскія ўлады аб фактах парушэньня правоў чалавека ў Рэспубліцы Беларусь;

ПРАСІЦЬ урад Злучаных Штатаў і адпаведныя амэрыканскія і міжнародныя арганізацыі паслаць у Рэспубліку Беларусь назіральнікаў на час заплянаваных там выбараў, каб прасачыць існае правядзеньне;

ПРАЦЯГВАЦЬ ПОШУКІ мэдычнае дапамогі для людзей на Беларусі, што пакутуюць ад чарнобыльскае радыяцыі;

ЗЬВЯРНУЦЬ УВАГУ міжнароднае грамадзкасць на генацыдныя расстрэлы ў 1937-1941 гадох у Курапатах пад Менскам, дзе ляжыць каля чверці мільёну базьвінных ахвяраў сталінскага рэжыму, ня прызнаных афіцыйнымі ўладамі Беларусі і без пакаяньня гэтых уладаў;

ПАДАХВОЧВАЦЬ амэрыканскіх грамадзянаў, асабліва тых, што маюць сваякоў у Беларусі, наведваць Рэспубліку Беларусь, бо гэтакія наведваньні пашыраюць міжнароднае паразуменьне, спрыяюць дзела-вым кантактам паміж Беларусіяй і Злучанымі Штатамі ды ўмацоўваюць справу дэмакратыі.

У БЭЛЬГІІ

Сьвяткаваньне 25 Сакавіка гэтага году, маленькай групкай беларусаў Бэльгіі, адбылося ў сыботу 26 сакавіка ў гасподзе 30і Смаршчок.

Мы беларусы, дзе-б мы ня былі й як-бы мы не сьвяткавалі гэтае вялікае Сьвята: скромненька сустракаючыся толькі ў выглядзе сямейнага спатканьня, ці больш абшырнага з прамовамі, дакладамі ці іншага роду маніфэстацыямі, мы ў сэрцах трымаем той сьвяты Акт, Акт 25 САКАВІКА 1918 году, які перад усім сьветам паказаў, што БЕЛАРУСЬ жыве, што яна ёсьць нацыя, што Яна патрбуе быць вольнай і незалежнай, як усе іншыя народы сьвету.

Спатканьне нашае прайшло ў вельмі прыемнай атмасфэры. Присутныя мелі нагоду вітаць новапрыбылага, маладога беларуса Уладзю Селядцова. Уладзю, пасля некаторага пабыту ў Лёндане, прыехаў на студыі тэалёгіі ў Лювэнскім Унівэрсытэце. Дзеля таго, што бальшыня присутных — былыя студэнты Лювэнскага Унівэрсытэту, дык Уладзю было вельмі цікава паслухаць расказы аб нашым калішнім студэнцкім жыцьці ў Лювэне.

Было прачытана некалькі прывітаньняў на дзень 25 Сакавіка, атрыманых ад розных арганізацыяў і прыватных асобаў. Таксама былі прачытаныя апошнія паведамленьні зь Беларусі. Паведамленьні, на вялікі жаль, былі сумныя й трывожныя. Прыкладам галасаваньне ў Вярхоўным Савеце Рэспублікі Беларусь па асобных разьдзелах новае Канстытуцыі, аб выступленьні ў беларускім парламанце дэпутата Сарокіна, ў якім ён «з лёгкай рукі» зноў пачаў скланяць прапагандысцкі шупел нацыяналізму ў яго самай змрочнай інтэрпрэтацыі. Ён патрабуе стварыць камісію для расьсьледаваньня «фактаў прапаганды ў сродках масавай інфармацыі нацыяналізму».

Магчыма найбольш сумным было пачуць прачытаньне ўрыўку прамовы на сэсіі Вархоўнага Савету Старшыні Савету Міністраў Беларусі В. Кебіча. Ён заяўляе, што «аснаўным прыярытэтам Беларусі, безумоўна, зьяўляецца адносіны з Расійскай Фэдэрацыяй».

Апошнія падзеі на Беларусі паказалі, што наш адвечны вораг надалей прадаўжае свае намаганьні загнаць наш народ у далейшае панявольенне. Намаганьні гэтыя, на вялікі жаль, падтрымліваюцца нават некаторымі рэнэгатамі беларускага паходжаньня. Іх ёсьць, на шчасьце, ня шмат, але, на нашае няшчасьце, яны да сьнянны займаюць кіруючыя пасады ў Беларусі. Яны, хаця трымаюцца ўлады незаконна, не дазволілі, таксама няпраўна, канстытуцыйнага рэфэрэндуму ані поўнапраўных народных выбараў. І ў канцы, выключылі, таксама няпраўна, з ураду не падходных для йхніх поглядаў сяброў ураду.

Я. Жучка

АТЛЕТЫКА

У Парыжы на Эўрапейскіх спаборніцтвах па атлетыцы, якія адбываліся ад 11-га да 13-га сакавіка, сёлета удзел брала й Беларусь.

Сярод 20 краінаў, якія здабылі мэдалі, на 10-ым месцы знаходзіцца Рэспубліка Беларусь, з адным залатым мэдалём, які здабыла Н. Духнава (бег на 800 мэтраў).

М. Швэдзюк, Англія

САКАВІКОВЫЯ СЬВЯТКАВАНЬНІ

У ЛЁНДАНЕ

Урачыстае сьвяткаваньне 76-ых угодкаў Акту 25-га Сакавіка, арганізаванае галоўнай управай Згуртаваньня Беларусаў у Вялікай Брытаніі (ЗБВБ), адбылося ў нядзелю дня 27-га сакавіка ў залі Беларускай Бібліятэкі імя Ф. Скарыны. Сьвяточнай ўрачыстасьцю кіраваў заступнік старшыні ЗБВБ А. Зданковіч, які прывітаў прысутных, сярод якіх было многа гасьцей зь Беларусі, зь іншых краінаў, нат з-за акіяну, ды падкрэсьліўшы гістарычную важнасьць угодкаў.

С. Рагойша у сваім рэфэраце зрабіў шырокі гістарычны агляд, асабліва дакладна была схарыктарызаваная «Нашаніўская» пара і яе дзеячы. Заўдзячаючы гэтай пары і наступіла пара нацыянальнай сьведамасьці, вынікам якой і было прагалашаньне Акту 25-га Сакавіка.

Вядучы ўрачыстасьцяй зачытаў надасланыя прывітальныя лісты: З. Пазьняка, старшыні БНФ «Адражэньне», В. Трыгубовіч, старшыні Камісіі замежных сувязяў ды В. Вячоркі, старшыні Палітычнай камісіі БНФ; М. Зуя, прэзыдэнта Цэнтральнай Рады БНР, Я. Жучкі, старшыні сэктару БНР у Бэльгіі, Р. Завістовіча, старшыні і М. Сенькі, сакратара Беларускага Кангрэсавага Камітэту Амэрыкі, П. Гуза, сакратара Фэдэральнай Рады Беларускіх Арганізацыяў у Аўстраліі, др. Р. Жук-Грышкевіч, старшыні Каардынацыйнага Камітэту Беларусаў Канады, А. Хрэноўскага, старшыні Згуртаваньня Беларусаў у Квэбэку, Канада, Р. Кардонскага, старшыні Парафіяльнай Рады парафіі БАПЦ сьв. Спаса ў Монтрэалі, Канада, А. Міцкевіча, старшыні аддзелу БАЗА ў Нью-Ёрку, А. Лашука ЗБВБ, Т. Буйко (зь Менску) і Я. Калбасы (сябра ЗБВБ).

З прывітальным словам выступаў О.

Якавіцкі, консуль ад Ураду Рэспублікі Беларусь. Ён пазнаёміў аўдыторыю са сваімі абавязкамі і працай.

Ад Згуртаваньня Беларусаў Сьвету «Бацькаўшчына» Наваградзкага раёну цёплым словам вітала Т. Царук.

Са словам мастацкім выступаў паэт-празаік Ул. Арлоў. Зачытваючы свой твор эсэ «Незалежнасьць гэта — ...» у якім столькі гумару, хоць і чорнага, аб «апецы старшага брата» над малодшым ды ўплывах таго-ж брата на ўсё наша беларускае роднае.

З прывітальным словам ад Беларускіх Вэтэранаў гэтаксама выступаў пісьменьнік К. Акула з Канады. Ён зачытаў свой сатырычны твор з беларускага жыцьця ў Атаве.

Верш на ангельскай мове «Рэцэпт Цуда» прадэклямавала аўтарка яго, паэтэса Вера Рыч.

Мілае уражаньне выклікала выступленьне Караліны Мацкевіч і дзіякана З. Бяленькі, якія ў беларускім нацыянальным строі, прасьпявалі песьню Я. Купалы — «Не пагаснуць зоркі ў небе».

Я. Міхалюк, старшыня ЗБВБ, зачытаў прынагодны прывітальны ліст, які ён перадаў праз радзьё «Свабода» ад Згуртаваньня Беларусаў у Вялікай Брытаніі усім беларусам. Ён гэтаксама зьвярнуўся з просьбай грашовага ахвяраваньня на фонд «Дар Сакавіка». Адсьпяваньнем беларускага нацыянальнага гімну урачыстасьць была закончаная.

Пачастунак, сяброўская прыязная атмасфера прадаўжалася да позьняга вечару. У часе пачастунку зьбіраліся ахвяры на фонд «Дар Сакавіка» і было сабрана 250 фунтаў.

Пісьменьнік Ул. Арлоў надзяліў нас некалькімі кніжкамі.

А. Зданковіч

У РЫЧМАНД ГІЛ

Беларуская грамада ў Рычманд Гіл, у Нью-Ёрку, адзначыла 76-ыя ўгодкі абвешчання незалежнасьці Беларускай Народнай Рэспублікі ў нядзелю, 3-га красавіка. Раніцою адбылася Божая Служба ў царкве Кірылы Тураўскага ў Рычманд Гіл. Літургію адслужыў а. ігумэн Грэгары (О'Кеефе), хорам кіраваў сп. Сымон Жамойда. пасля абедні. а. Грэгары адслужыў Малобен за Беларускі народ. Ганаровую варту са сьцягамі трымалі сп.сп. Кастусь Мярляк і Ўладзімер Арашкевіч. Прагучала таксама многалесьце Беларускаму народу і незалежнай Беларускай дзяржаве.

Пасля службы, у Беларускім Грамадзкім Цэнтры, дзе сабралася шмат людзей, адбылася патрыятычная акадэмія. Старшыня Беларуска-Амэрыканскага Аб'яднаньня ў Нью-Ёрку, сп. К. Мярляк прывітаў сход, ды ўрачыста абявіў, што ўсе прысутныя тут, з уважэньня ворганаў БНР, абвешчваюцца беларускімі грамадзянамі на гэты дзень (3-га красавіка 1994 году).

Сп-ня Ларыса Макена (Клішэвіч) прачытала праклямацыю мэра гораду Нью-Ёрку, сп. Рудольфа Джуліяні, што абнаrodвала Дзень 25-га Сакавіка, 1994 году Беларускім Днём у горадзе. Таксама былі прачытаныя сьвяточныя прывітаньні ад розных арганізацыяў і асобаў.

Кастусь Мярляк прачытаў цікавы рэфэрат-прамову аб гістарычным шляху Беларускай Народнай Рэспублікі: як была абвешчаная БНР, што сталася ў міжчасе 1920-1990-ых гадоў, і сёньняшні палітычны стан беларускае нацыі. Закончылася ўрачыстасьць адыграньнем Багдановічавай «Пагоні» (зь песьняў Данчыка).

Пасля быў агульны пачастунак, гутаркі.

Васіль Шчэцька

СУМНАЯ ГАДАВІНА

Пяцьдзсят год таму — 3-га сакавіка 1944 году, у Вільні, ад бандыцкае кулі загінуў ведамы беларускі драматург, грамадзка-палітычны дзяч і выдатны журналіст, Францішак Аляхновіч. Хоць з тае трагічнае даты мінула пяцьдзсят гадоў, аднак яшчэ дакладна ня ведама, хто быў забойцам Ф. Аляхновіча — палякі ці савецкія партызаны. Да нядаўнага часу прозьвішча Францішка Аляхновіча зусім ня згадвалася на Бацькаўшчыне, хочь ён напісаў пару дзесяткоў п'есаў, першы выдрукаваў працу пра беларускі тэатр ды вялікую колькасьць розных артыкулаў. Савецкая ўлада не магла дараваць Аляхновічу, што ён адзін зь першых у сьвеце пачаў раскрываць праўду аб савецкім строі, напісаўшы працу «У кірцях ГПУ» (1937), якая была перакладзеная на некалькі моваў. Праўда, апошнім часам Аляхновіч пачынае згадвацца ў беларускім друку, ды зьмястоўны артыкул аб ім уключаны у 1-ы том Бібліяграфічнага слоўніка беларускіх пісьменьнікаў (1992). Аднак і ў зададзеным артыкуле ёсьць няпрыемная «лыжка дзёгцю». Аўтар артыкулу піша, што «Аляхновіч быў **пакараны сьмерцю** савецкімі ці польскімі партызанамі...». Відаць яшчэ доўга займе часу, пакуль факты будуць насытляцца аб'ектыўна на балонках нават новага беларускага друку.

ЭКАНАМІЧНЫЯ СУВЯЗІ
АНГЕЛЬШЧЫНЫ З
РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ

Сёлета ў сакавіку, міністр эканомікі Беларусі Уладзімір Радкевіч падпісаў ў Лёндане дзьве эканамічныя ўмовы з Ангельшчынай, якія спрыяюць навязваньню цяжэйшых сувязяў між дзьвума краінамі ды гарантуюць брытанскае капіталаўкладаньне ў Беларусь. Падпісаньне гэтых умоваў значна ўзмацняе эканамічныя сувязі Беларусі з заходнімі краінамі ды будзе спрыяць стабілізацыі эканомікі Рэспублікі. У цяперашнім часе Ангельшчына мае у Беларусі 35 дзейных супольных прадпрыёмстваў. Шмат брытанскіх прамысловых фірмаў зацікаўленыя ў навязваньні эканамічных кантактаў зь Беларусьсю.

НЯМА ЛІДЭРАЎ

Аддзел грамадзкіх сувязяў ураду Беларусі правёў апытаньне 268 мянчанаў, пытаючыся ў іх, хто зь беларускіх лідэраў мог-бы вывесці рэспубліку з крызісу. «Гэткіх няма» — быў адказ 31,2 працэнты апытаных, 30,4 працэнты наагул не далі адказу. За Кебіча выказаліся 10,3 працэнты апытаных, а за Грыба — 4,2. («Рэспубліка», 15.ІІ.94)

ПРОДАЖ СКАНФІСКАВАНАЕ
КАНТРАБАНДЫ

Агентства Інтэрфакс паведаміла 29 сакавіка, што ўрад Рэспублікі Беларусь дазволіў камандаваньню пагранічных войскаў Рэспублікі прадаваць сканфіскаваную ў кантрабанды зброю й амуніцыю ды выкарыстоўваць выручаныя сумы на пабудову жылля для сваіх жаўнераў.

У паведамленьні гэтаксама кажацца, што прызнаны ў сёлетнім годзе бюджэт пагранічных войскаў Беларусі 10 мільярдаў, а патрэбныя для камандаваньня пагранічных войскаў фонды складаюць мінімум 20 мільярдаў рублёў.

ЖЫРЫНОЎСКІ НЕ ПАПУЛЯРНЫ
Ў БЕЛАРУСІ

Сацыялягічны аддзел газэты «Гомельская праўда» паставіў сваім чытачам пытаньне: якога тыпу палітычнага й дзяржаўнага лідэра патрабуе сёньня Беларусь. 41 працэнт рэспандэнтаў назвалі Ю. Андропова, 40,5 — П. Махэрава, 12,2 — Леніна, 7,2 — Сталіна, крышку больш за 3 працэнты — Жырыноўскага, а Гарбачова — 1,8 працэнты. («Рэспубліка», 15.ІІ.94)

Святакаваньне 76-ых угодкаў абвешчання незалежнасьці Беларускай Народнай Рэспублікі у Саўт Рывэры, Нью-Джэрзі пачалося ўрачыстым падняццём беларускага нацыянальнага сьцягу раніцай у суботу 26 сакавіка перад будынкам гарадзкоў управы ў прысутнасьці радных гораду і колькаснай групы прадстаўнікоў беларускіх грамадзкіх арганізацыяў. Бургмістар (мэр) гораду Саўт Рывэр Томас Дж. Тото, нажаль, ня мог быць прысутным на ўрачыстасьці, бо быў якраз на тыднёвай канвэнцыі мэраў штату Нью-Джэрзі, далёка ад Саўт Рывэру.

Пасьля падняцця сьцягу ўсе накіраваліся на традыцыйны ўжо пачастунак у Беларускай Грамадзкі Цэнтар.

У нядзелю 27 сакавіка ў царкве Сьвятой Еўфрасіньні Полацкай была адслужаная ўрачыстая Сьвятая Літургія настаяцелем айцом Мячаславам Брынкевічам. Асабліва прыгожа сьпяваў царкоўны хор пад кіраўніцтвам здольнай, таленавітай студэнткі Джульярды Скул оф Мюзык у Нью-Ёрку, рэгентшы хору Ірыны Мозылевай. Пасьля Сьв. Літургіі быў адслужаны ўрачысты малебен за Бацькаўшчыну, Беларусь і беларускі народ. Перад малебнам айцец Мячаслаў сказаў кароткую патрыятычную пропаведзь.

У часе малебну стаяла ганаровая сьцяжная варта, сьцягі трымалі: амэрыканскі — сп. Міхась Сенька, беларускі вэтэранскі — сп. Уладзімер Сітнік і беларускі — паэт Янка Золлак. Малебен законыўся беларускім рэлігійным гімнам «Магутны Божа», выдатна адсьпяваным хорам.

А 3-ай гадзіне п.п. у залі Беларускага Грамадзкага Цэнтру адбылася ўрачыстая акадэмія прысьвечаная Акту 25 Сакавіка 1918 г.

Акадэмію адчыніў і вёў сп. інж. Міхась Бахар. Пачалася Акадэмія прасьпяваньнем прысутнымі амэрыканскага нацыянальнага гімну. Сп. Бахар прывітаў усіх ад імя Беларускага Кангрэсавага Камітэту Амэрыкі з 76-мі угодкамі абвешчання Незалежнасьці Беларускай Народнай Рэспублікі у беларускай мове, а тады па-ангельску падаў агляд усіх важнейшых здарэньняў у Беларусі.

Вельмі зьмястоўны рэфэрат у беларускай мове прачытаў старшыня Беларускага Кангрэсавага Камітэту Амэрыкі сп. інж. Расьціслаў Завістовіч.

САКАВІКОВЫЯ СЬВЯТКАВАНЬНІ

У ТАРОНТА

27 сакавіка беларускае грамадзтва Канады ўчыста адзначала 76-я ўгодкі абвешчання дзяржаўнай незалежнасьці Беларускае Народнае Рэспублікі.

Святакаваньне ладзіла Згуртаваньне Беларусаў Канады. У сьвяточна прыстравенай залі Беларускага Рэлігійна-Грамадзкага Цэнтру, што на 524 Ст. Клярэнс Авеню ў Таронта, апрача галэрэі партрэтаў дзяржаўных, грамадзкіх і культурных дзеячоў Беларусі, наладжаная была выстаўка кніг і іншых беларускіх выданьняў за мяжой ды на Бацькаўшчыне, экспазыцыя калекцыі паштовых марак Беларусі з 1992 і 1993 гадоў, плякатаў, паштовак.

У нядзелю 27 сакавіка у БАПЦаркве Сьв. Кырылы Тураўскага Архіяпіскапа БАПЦ Уладыка Мікалай у саслужэньні а. Міраслава адправіў сьвятую Літургію. Сьпяваў хор пад кіраўніцтвам сп. Міколы Ганька. У сваёй казані Уладыка Мікалай гаварыў пра Полацкіх князёў Рагвалода й Рагнеду, князя Усяслава Чарадзея, ягоную праўнучку князёўну Прудславу — сьв. Еўфрасіньню Полацкую, асьветніцу Беларусі, залатавуснага Кірылу Тураўскага. Гаварыў аб патрэбе служэньня беларускаму народу, бо служба Яму — ёсьць службай Богу. Багаслужба закончылася беларускім рэлігійным гімнам «Магутны Божа».

У суседняй да капліцы залі Цэнтру людзі міжсобку віталіся, аглядалі выстаўку, куплялі кнігі, паштоўкі, дыскуталі, рабілі заўвагу адносна вывешанага пад стольлю напісу: «76-я ўгодкі Дзяржаўнасьці Беларусі». Болей адпаведным сяньня быў бы напіс: «76-я ўгодкі Беларускай Народнай Рэспублікі». Лішніе даказваць, што мы мелі сваю дзяржаўнасьць ўжо ў 10-м стагодзьдзі ў форме Полацкага, Турава-Пінскага й Смаленскага княстваў, а ад 13-га стагодзьдзя ў Вялікім Княстве Літоўскім.

Дыскусіі й сяброўскія гутаркі прадаўжаліся і ў часе застольнай бядседы, прыгатаванага пад кіраўніцтвам сп-ні Марыі Ганько абеду. Была чарка й да

Канфэрэнсье прачытаў, прыхільна да Беларусі і Беларусаў напісаную пракамандзію ад губэрнатару штату Нью-Джэрзі Сп-ні Крыстыны Тодд Уйтман, абвяшчаючы дзень 25 сакавіка 1994 г. Беларускай Днём Незалежнасьці ў штаце Нью-Джэрзі.

Ён-жа перадаў прывітаньні й найлепшыя пажаданьні ад мэра Саўт Рывэру Томас Дж. Тото і прадставіў пяць радных гораду. Адзін з радных перадаў прывітаньні і прачытаў праклямацыю мэра гораду.

Сп. Бахар прачытаў шматлікія прывітаньні зь Беларусі, Вашынгтону, Аўстраліі, Канады і з Амэрыкі.

У мастацкай частцы паэты Янка Золлак і Міхась Каваль прачыталі свае вершы напісаныя на тэму дня. Сьпявачка Ірына Мозылева і таленавіты кампазытар, сьпявак і музыка Зьмітрок Яўтуховіч далі цудоўны канцэрт беларускіх патрыятычных і народных песняў, за якія былі шчодро і гучна ўзнагароджаныя воплескамі ўдзячных слухачоў.

Афіцыйнае святакаваньне было закончанае прасьпяваньнем беларускага нацыянальнага гімну «Мы выйдзем шчыльнымі радамі».

Міхась Бахар

чаркі. «І елі смачна й багата, на тое-ж даў Бог людзям сьвята!»

Сп. Аляксандар Насевіч, родам з Берасьцейшчыны, сябра Галоўнай Управы ЗБК адчыніў уступным прывітальным словам урачысты сход. Старшыня ЗБК сп. Мікола Ганько прывітаў усіх са сьвятам, вітаў гасьцей: Др. Вітаўта й сп-ню Зору Кіпеляў із ЗША, праф. Алу Сакалоўскую й др. хіміі Юрага Гудзіменку зь Менску, ды прачытаў прывітаньні ад: Старшыні Сойму Беларускага Народнага Фронту сп. Зянона Пазыняка, Старшыні Рады БНР др. Язэпа Сажыча, ад старшыні Бэльгійскага Сэктару Рады БНР інж. Янкі Жучкі, ад старшыні Галоўнай Уравы БАЗА сп. Антона Шукелойця, ад старшыні аддзелу БАЗА у Нью-Ёрку, сп. Аляксандра Міцкевіча, ад старшыні аддзелу БАЗА ў Кліўлендзе сп. Янкі Ханенкі, ад сп. П. Гуза, сакратара Фэдэральнай Рады Беларускіх Арганізацыяў у Аўстраліі ад сп. Анатолья Храноўскага, старшыні Згуртаваньня Беларусаў у Квэбэку й старшыні Парафіяльнай Рады сп. Р. Кардонскага, ды ад старшыні сп. М. Сысой і сакратара В. Рамук Беларускага Каардынацыйнага Камітэту Чыкага.

Др. Ала Сакалоўская, кіраўнік Катэдры Беларускай Мовы й Нацыянальнай Культуры Менскага Лінгвістычнага Унівэрсытэту расказала пра палітычную, моўную й эканамічную сытуацыю ў Беларусі.

Ключавыя прамоўца, старшыня Беларускага Інстытуту Навукі й Мастацтва ў Нью-Ёрку др. Вітаўт Кіпель, падзякаваў старшыні Згуртаваньня Беларусаў Канады сп. Міколу Ганьку за запраосіны, Каардынацыйнаму Камітэту Беларусаў Канады за фінансавую дапамогу ў выданьні й у пашыраньні кнігі «Курапаты».

Свой зьмястоўны даклад ён пачаў зь гісторыі, каб на фоне яе была зразумелай цяперашняя нялёгкая сытуацыя Беларусі ды, каб адказаць на пытаньне, якая-ж перспэктыва Беларусі на будучыню.

Ад зараньня сваёй тысячагодняй гісторыі, перадусім дзеля свайго геапалітычнага палажэньня, беларускі народ змагаўся за захаваньне сваёй дзяржаўнай незалежнасьці. Вялікае Княства Літоўскае баранілася галоўна ад нападаў Маскоўшчыны з усходу, ды Крыжакоў із захаду.

У 1795 годзе пасьля падзелу Рэчыспалітай, у склад якое ўваходзіла В.К.Л., Беларусь апынулася пад акупацыяй Масквы. Пачаўся чорны пэрыяд нашай гісторыі. Маскоўшчына паставіла сабе за заданьне зьнішчыць беларускі народ. На тэрыторыі Беларусі царскі ўрад зачыняў школы, зачынены быў Віленскі Унівэрсытэт. Пасьля нацыянальна-вызвольнага паўстаньня Кастуса Каліноўскага была ўведзена забарона беларускага друку. Русыфікацыя праводзілася, як і праводзіцца цяпер, праз расейскую праваслаўную царкву школу й адміністрацыю. Па нейкім часе, думаў чыжынец, што беларусаў ужо няма й зьдзівіўся, што ў часе перапісу 1897-га году каля 6-ці мільёнаў насельніцтва падало як сваю, беларускую нацыянальнасьць. Паміма жорсткай русыфікацыі народ выжыў. У канцы 19-га стагодзьдзя пачалося нацыянальнае адраджэньне, якое ў вельмі хуткім

часе, на пачатку 20-га стагодзьдзя, прывяло да Акту 25 Сакавіка — абвешчання дзяржаўнай незалежнасьці Беларусі. Хоць затым Беларусь ізноў была паняволеная расейскім бальшавізмам і польскай санацыяй. Бальшавікі выразалі ўпень беларускую ідэйную інтэлігенцыю, ды нішчылі працаздольную частку народу, а рэшту русыфікавалі. Тое самае рабілі й палякі ў Заходняй Беларусі. Праз два стагодзьдзі нас з усіх бакоў рэзалі, вынішчалі, а мы жывем. Беларускі народ жывучы таму трэба больш аптымістычна глядзець у будучыню, пагатоў, што ў Беларусі ёсьць і апазыцыя ды народ не сказаў яшчэ сваё слова. А на фоне нашых гісторыі, усё-ж трэба з гонарам казаць: **Жыве Беларусь**. Гэтак закончыў сваё выступленьне Вітаўт Кіпель.

Др. Барыс Рагуля прачытаў зварот ськіраваны да сп. Боутрос Боутром Галі, Гэнэральнага Сакратара Задзіночаных Нацыяў, у якім ён асуджаў генацыдную палітыку сталінскага рэжыму у Беларусі й дамагаўся, каб Задзіночаныя Нацыі выслалі ў Беларусь міжнародную камісію для расьледваньня бальшавіцкіх злачынстваў у Курапатах, дзе НКВД праводзіла на працягу 1937-1941 гадоў масавыя расстрэлы нявінных людзей. Зварот быў прыняты ўрачыстым сходам аднагалосна.

Старшыня Каардынацыйнага Камітэту Беларусаў Канады, др. Раіса Жук-Грышкевіч прывітала прысутных з 76-мі ўгодкамі БНР і прапанавала ўрачыстаму сходу рэзалюцыю Каардынацыйнага Камітэту Беларусаў Канады да Галоўнай Асамблеі Задзіночаных Нацыяў. Рэзалюцыя была прынятая ўрачыстам сходам аднагалосна.

На заканчэньне кіраўнік сходу падзякаваў усім, хто спрычыніўся да арганізацыі святакаваньня 76-х угодкаў БНР, а перадусім Уладыку Мікалаю й а. Міраславу за багаслужбу, дакладчыкам др. Вітаўту Кіпелю, прафэсару Сакалоўскай, сп-ні Марыі Ганько й спадарыням за абед й усім удзельнікам святакаваньня за прысутнасьць.

Урачыстасьць закончылася беларускім нацыянальным гімнам «Мы выйдзем шчыльнымі радамі».

Раіса Жук-Грышкевіч

З ПРАМОВЫ Л. КАРАВАЙКІ

(Працяг з 3-й б.)

дзеянсьці Міністэрства замежных спраў.

Міністэрства замежных спраў Рэспублікі Беларусь імкнецца да забесьпячэньня нацыянальных інтарэсаў Беларусі, як суверэннай дзяржавы, пераўтварэньня рэспублікі ў бязьядзерную і нейтральную краіну, наладжваньня і развіцьця поўнаштабных двухбаковых сувязяў з замежнымі краінамі, у тым ліку са Злучанымі Штатамі Амэрыкі, забесьпячэньня паўнацэннага ўдзелу Беларусі ў шматбаковым супрацоўніцтве ў межах міжнародных арганізацыяў.

Гэнэральнае консульства Рэспублікі Беларусь у г. Нью-Ёрку бачыць сэнс свайго далейшага існаваньня ў наступным. Скажу словамі паэта Генадзя Бураўкіна: «Работа, работа, работа, да змory, да стомы цяжкой.» На карысьць сваёй Радзіме.

ЖЫВЕ БЕАРУСЬ!

МАСТАЦКАЯ ВЫСТАЎКА

Група мастакоў на выстаўцы.

Фота Н. Кудасавай

У нядзелю 20 сакавіка 1994 г. у Беларуска-Амэрыканскім Грамадскім Цэнтры, у Саўт Рывэры, Нью-Джэрзі была адчыненая 21-я штогадовая мастацкая выстаўка малюнкаў і ручных вырабаў беларуска-амэрыканскіх мастакоў і умельцаў.

А 2-ой гадзіне па-падні выстаўку адчыніла мастачка і кіраўнічка выстаўкі Ірына Дутко. Спадарыня Дутко прывітала гасьцей, падзякавала ўсім мастачкам і мастаком і прадставіла іх. Таксама падзякавала ўсім, хто цяжка працаваў, каб падрыхтаваць і зарганізаваць гэтую выстаўку. Спадарыня Дутко гаварыла па ангельску, а др. Янка Запруднік сказаў па беларуску.

Апрача беларуска-амэрыканскіх мастакоў былі выстаўлены творы мастакоў зь беларускай Беластанчыны і зь Беларусі, што было вельмі прыемна бачыць і сардэчна вітаць.

Былі выстаўлены творы розных стыляў, ад натуралістычных да мадэрністычна-імпрэсіяністычных. Гэта паказвае, што беларускія мастакі маюць шырокі дыяпазон стыляў і школаў мастацтва.

Усе малюнкi ёсьць каштоўныя і прыгожыя, адныя больш другія менш, залежыць ад густу й мастацкага ўзроўню гледача. Я ня зьбіраюся крытыкаваць той ці іншы стыль, бо на гэта ня маю мастацкай кваліфікацыі.

Наступныя мастакі й мастакі выставілі свае малюнкi: Айцец Канстантын Бандарук, Альжбета Андрэюк, Іра Батэрт, Ірына Рагалевіч-Дутко, Тамара Дутко, Сяргей Крыстаповіч, Надзя Кудасав, Людміла К.М., Алег Махнюк, Таня Місіюк, Віктар Маркавец, Аляксандар Раманоўскі, Галіна Русак, Ст. Тамара, Анатоль Чайкоўскі, Андрэй Такаюк і Івонка Сурвіла.

Былі выстаўлены гэтаксама цікавыя, арыгінальныя й прыгожыя фатаграфіі мастакоў-фатографістаў: Міколы Дутко, Уладзімера Янцэвіча, Анатоля Кляшчука, Алесь Крыстаповіч, Алесь Сільвановіч і Яраслава Вінніцкага. Асабліва каштоўныя і цікавыя былі здымкі з роднай Беларусі.

Наступныя мастакі-умельцы выставілі свае ручныя вырабы: Юля Андрушышына, Вольга Андрэюк, Каця Блюм (Хмура), Люба Бахар, Эва Брынкевіч, Ірына Дутко, Таня Гэтман, Мікалай Грэбень, Валя Камінкова, Зора Кіпель, Надзя Кудасав, Рэня Касцюк, Ліза Літаровіч, Люда Літаровіч, Алег Махнюк, Люда Махнюк, Марыя Наумчык, Валя Рагалевіч, Хрыстына Урыўская.

Былі тут: вышываны абраз Збавіцеля, абраз Сьв. Еўфрасіньні По-

лацкай, крыжы, жаночыя і мужчынскія нацыянальныя беларускія строі, лялькі зь лёну і вышываньня; вышываныя кашулі, блюзкі, краваты, падушачкі; паясы, ручнікі, настольнікі, пасьцілкі; саламяныя куфэры, скрыначкі; домкі з запалак, качалкі, берда, чаўнок, верацёны, калаўрот, кросны, прасьніца, беларуская кераміка, і шмат, шмат іншых рэчаў.

Ніхто ня мог хутка прайсьці мімаходзь, толькі кінуўшы вокам, каля рэчаў выражаных з дрэва: конь у поўнай збруі цягне воз, групка мядзьведзяў рознага росту, два кавалі б'юць на зьмену молатамі, гусьлі — проста прасяцца, каб на іх нехта зайграў, жанчына вітае з караваем у руках. Усе гэтыя рэчы Алега Махнюка, як магніт прыцягвалі да сябе гледача і краналі пачуцьці. Даў Бог Алегу залатыя рукі і чулае сэрца.

Таксама вельмі прыемна было вітаць маладзенькую Тамару Дутко зь яе прыгожымі малюнкамі. Яна паказвае, што ёсьць жыцьцё па-за кампютарскімі і тэлевізійнымі скрынкамі. Малой, дарагая Тамарка, далей, разьвівай свой мастацкі талент бацьком на пацеху і ўсім нам на радасьць.

Наступныя асобы добра папрацавалі, каб падрыхтаваць і зарганізаваць гэтую выстаўку: Ірына Дутко, Надзя Кудасав, др. Янка Запруднік, Тамара і Аляксандар Кольба, Ліза і Лёна Літаровіч, Сяргей Трыгубовіч, Алесь Крыстаповіч, Алекс і Ніна Сільвановічы, — шчырае вам усім дзякуй ад усіх нас гледачоў.

На заканчэньне хачу падзякаваць усім мастачкам і мастакам за іхныя творы — ня спыняйце сваёй мастацкай творчасці, хоць і ня лёгка ў гэты матэрыялістычны век, пацяшайце ўсіх нас не мастакоў, няхай вам Бог дасць шмат натхненьня й добрага здароўя на сто гадоў з гакам.

Міхась Бахар

ХТО ВЫЯЖДЖАЕ,
ХТО ПРЫЯЖДЖАЕ?

Летась зь Беларусі толькі ў Ізраіль выехала каля 2800 асобаў. А ў Беларусь у тым самым часе з рэспублік былога СССР эмігравала 10442 асобы. Найбольш прыбыло з Латвіі — 2506 чалавек, з Расеі — 1607, Таджыкістану — 1338 і Грузіі — 1085.

Каля палавіны прыбылых — беларусы — 4662, крыху менш — расейцы. («Рэспубліка», 9.ІІ.94)

АЙЦЕЦ А. НАДСОН У ЧЫКАГА

Прыезд айца А. Надсона быў мілай неспадзеўкай, хоць ён і не забываў Чыкага ў мінулыя гады, але цяпер, у гэтыя мітусьлівыя часы на Бацькаўшчыне, тым болей прыемна было яго гасьціць і пачуць весткі з тае стараны.

На зборцы беларускай грамады Чыкага, у чацьвер, 3-га сакавіка а. Надсон шырака распавёў пра свае паездкі на Беларусь і рэлігійную сытуацыю там, пра дзейнасьць беларусаў у Лёндане, пра публікацыю літургічных кніжак на беларускай мове.

Ад некалькі гадоў а. А. Надсон возіць мэдыкаменты і мэдычныя інструмэнты для шпіталью ў зоне радыяактыўнага забруджваньня ў Гомелі, Хойніках, ды іншых мясцох, дзе лечацца дзеці пацярпеўшыя ад Чарнобыльскай аварыі. Паказаў нам айцец шмат здымкаў, на якіх вобраз хворых дзяцей ды заклапочаных бацькоў наводзіць пачуцьцё вялікага жалю й бездапаможнасьці.

Цікава было пачуць, што Міністэрства Замежных Справаў Вялікабрытаніі і Згуртаваньне Беларусаў

Вялікабрытаніі пасьпяхова праводзяць уладкаваньне студэнтаў зь Беларусі на Лёнданскім Унівэрсытэце на час 3-х месяцаў, на па-дшлёмныя студыі.

У нядзелю, 6-га сакавіка ў беларускай каталіцкай Царкве ўсходняга абраду Хрыста Збаўцы а. Надсон, у асысьце а. Я. Сыру адслужыў літургію па-беларуску і часткова па-ангельску, ды сказаў казань, нагадаўшы пра агульную сытуацыю на Беларусі, ды праблемы хворых дзяцей ахвяраў Чарнобылю. У канцы літургіі была адслужаная паніхіда за сьв. памяці Антона Бяленіса, у сараковы дзень пасьля ягонай сьмерці.

Пасьля гэтага ўсе зыйшліся ў царкоўную залю на абед падрыхтаваны парахвіянкамі, у часе якога а. Надсон распавёў па-ангельску аб праблемах на Беларусі.

Увесь прыход ад абеду быў перададзены айцом Я. Сыру айцу А. Надсону на дапамогу дзецям, ахвярам Чарнобыльскай катастрофы.

Др. Вітаўт Рамук

ДА ВЕДАМА ЎСІХ БЕЛАРУСАЎ!

У горадзе Лідзе Гародзенскай вобласьці ад 12 да 18 траўня 1994 году адбудзецца Сусьветны зьезд прадстаўнікоў з усіх краінаў, хто лічыць Ліду і Лідчыну сваёй радзімай.

Управа зьезду запрашае ўсіх зацікаўленых прыняць удзел і зьвярнуцца на адрасы:

231300, Беларусь, Гародзенская вобласьць,
горад Ліда, вуліца Кірава, 27
Таварыства беларускай мовы імя Ф. Скарыны [тэл. 2-48-16 (у Лідзе)]

231300, Беларусь, Гародзенская вобласьць,
горад Ліда, вуліца Фамічова, дом 4-б, кв. 26
Мельнік Міхась, [тэл. 3-27-92 (у Лідзе)]

Старшыня Лідзкай Рады
Таварыства беларускай мовы імя Ф. Скарыны
Міхась Мельнік

Беларуска-Амэрыканскі Цэнтр
ў Саўт Рывэры
ладзіць у суботу 14-га травеня сёлета
ВЕЧАРЫНУ

Прыход ад імпрэзы прызначаецца
на дапамогу дзецям - ахвярам
ЧАРНОБЫЛЬСКАЕ РАДЫЯЦЫІ

Па інфармацыю зварачайцеся:
Б. Цупрык — 908-613-8456
В. Тур — 718-263-9440
С. Наумчык — 908-238-2655

ЗАПРОСІНЫ

Гэтым ветліва запрашаем Вас ушанаваць
Вашай прысутнасьцю ўрачыстасьць
ПАРАХВІЯЛЬНАГА СЬВЯТА ЖЫРОВІЦКАЙ БОЖАЙ МАЦІ

ў нядзелю, дня 29-га травеня 1994-га году
Царкоўныя ўрачыстасьці ачоліць Найпачасьнейшы
Мітрапаліт Мікалай,
Першы Герарх БАПЦ у саслужэньні духавенства БАПЦ.
У праграме:

9:30 гадз. раніцы — Архірэйскай Божая Служба
1:00 гадз. папудні — абед, прывітаньні
Пасланьне Уладыкі Мікалая.

Праваслаўныя Цэрквы Сьвету, сп. Васіль Русак
Дзейнасьць Фонду Дапамогі Ахвярам Чарнобыля
ў Беларусі, сп. Аляксандар Сільвановіч

Калі ласка, прыходзьце ўсе й запрашайце Вашых знаёмых.

а. прат. Васіль Андрэюк
Настаяцель Парахвіі,
Парахвіяльная Рада

Гайлянд Парк, Н. Дж.

«Беларусы ў ЗША». Вітаўт Кіпель, Менск, Выдавецтва «Беларусь» 1993. 352 ст. Пераклад з ангельскае мовы Сяргея Шупы.

Патрэба гэтакага дасьледваньня была відавочная і беларускае грамадства чакала такога даўно. Дасьледваньне было асабліва патрэбнае ў ЗША, бо значная частка амэрыканскага народу беларускага паходжаньня. Аўтару працы належыць вялікая ўдзячнасьць.

Дасьледваньне складаецца з «Уступу», 16-х разьдзелаў, «Заклучэньня», ды «Паказальнікаў: геаграфічнага, іменнага». Д-р В. Кіпель слухна зазначае ва ўступе, што «Беларусы ў ЗША — ня проста назоў кнігі». Гэта новае паньцце.

Нягледзячы на этнічную разнастайнасьць краіны шмат для каго беларусы — новая рэалія на этнічнай мапе Злучаных Штатаў. Тым ня менш этнічная прысутнасьць беларусаў у Злучаных Штатах Амэрыкі мае больш за стогодовую гісторыю. Прычынаў, што беларусаў ня ведаюць ёсьць некалькі, і аўтар дае гэткія тлумачэньні: «з прычыны неспрыяльнага зьбегу гістарычных акалічнасьцяў, тэрміналягічнае нявыразнасьці ды імперскіх памкненьняў суседзяў, раньнія беларускія імігранты — беларусы-ліцвіны — з-за нязначнае колькасьці свае заставаліся незаўважанымі. Большасьць-жа масавае эміграцыі была залучаная ў бюракратычную рубрыку «расейцаў» у шырокім сэнсе гэтага паньцяца». Ніхто — кажа аўтар — не пытаўся ў іх думкі, што да іхнага самавызначэньня, а самі яны былі ня ў стане запырачыць. Нават, калі ў іх пыталіся, яны не маглі выразна адказаць з прычыны палітычнага і гістарычнага няведаньня або проста і абьякавасьці да свае мінуўшчыны, да свае этнічнае тоеснасьці. Для рэгістратараў і статыстыкаў сяляне-імігранты зь Беларусі сталіся «расейцамі». Дасьледчык кідае абвінавачаньні бюракратычнаму апарату як расейскае эміграцыйнае службы, гэтак і чыноўнікам дэпартаменту іміграцыі ЗША, што ў часе іміграцыйнага працэсу, гэтыя бюракраты «зліквідавалі» цэлую эўрапэйскую нацыю!

Аўтар зазначае, што дзеля зручнасьці й непадрыхтаванасьці эміграцыйных чыноўнікаў, людзі, што паходзілі зь беларускіх земляў, гаварылі па-беларуску, прывезьлі ў новую краіну беларускія звычкі і традыцыі — рабілі-

ся «расейцамі», «расейскімі эміграцыйнымі масамі». І аўтар справядліва падкрэсьляе, што сёньня сычыёлягі, этнолягі й наагул дасьледчыкі эміграцыі мусілі-б старанна дасьледаваць хімерны тэрмін «расеец», які часта сустракаецца ў амэрыканскай даведачнай і сацыялягічнай літаратуры, каб выявіць шматлікія нацыянальнасьці, што хаваюцца за гэтым тэрмінам.

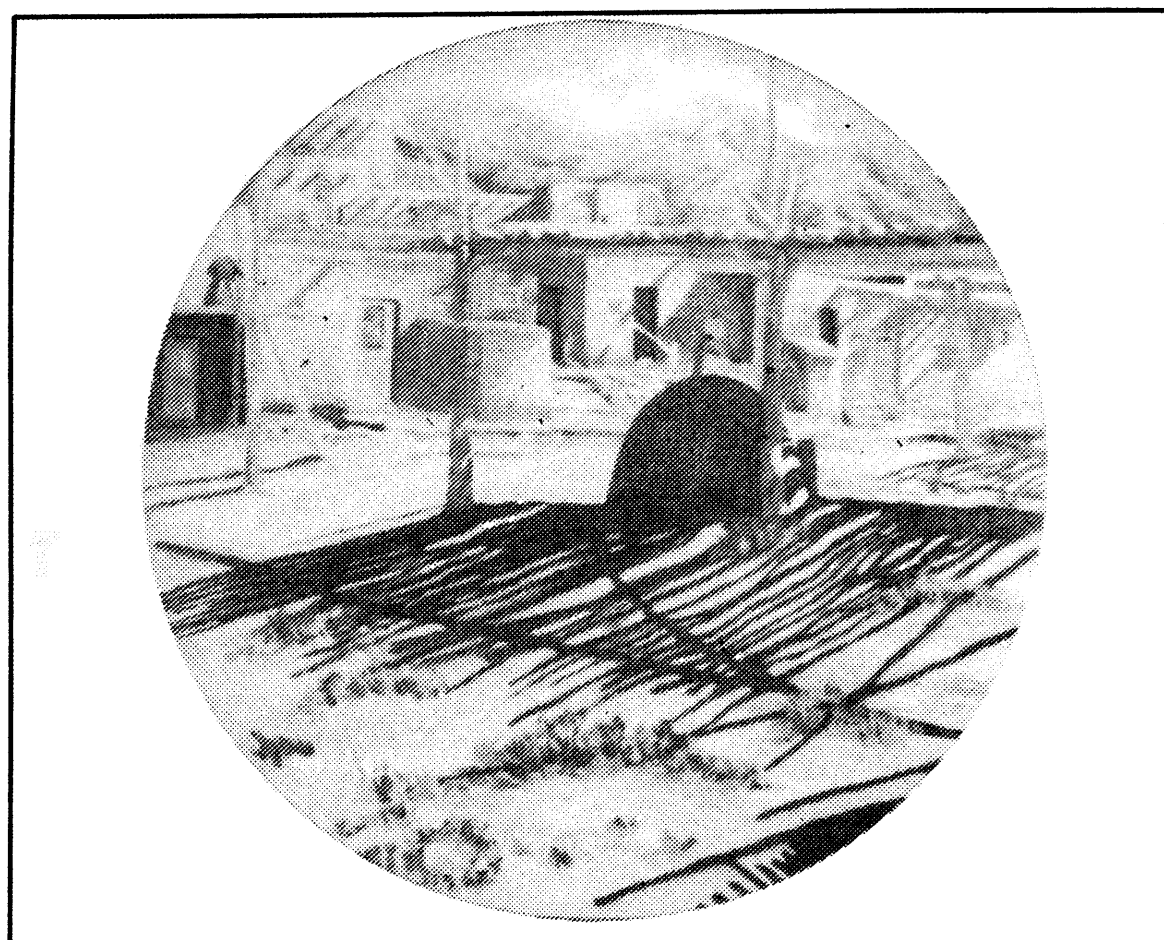
Бяручы гэта на ўвагу, Вітаўт Кіпель дэталёва дасьледуе амэрыканскую літаратуру аб эміграцыі ды выяўляе ўсё-ж адзнакі беларускасьці эмігрантаў, хоць акрасьляліся яны і не беларусамі. Аўтарам разгледжаны шмат дзесяткоў англагоўных дасьледваньняў, працы аб эміграцыі ў славянскіх мовах ды заўвагі аб беларускіх эмігрантах у нешматлікіх беларускамоўных друках. Разьдзел агляду літаратуры аб эміграцыі вельмі багаты да будзе дапамогай і іншым дасьледнікам беларускае эміграцыі. Гэты разьдзел заканчваецца аналізам статыстычных працаў і аўтар прыходзіць да высновы, што ў Злучаных Штатах Амэрыкі засталіся на сталае жыхарства паміж 600,000 і 650,000 беларусаў, а з сёньняшнімі нашчадкамі тых эмігрантаў у ЗША пражывае панад 1,000,000 (адзін) мільён амэрыканцаў беларускага паходжаньня.

Затым аўтар дасьледуе прычыны й хвалі беларускае эміграцыі. Эканоміка краю была асноўнай прычынай эміграцыі, была, аднак, ў Амэрыку і нязначная палітычная эміграцыя — задоўга перад другой сусьветнай вайной.

Наступныя разьдзелы кнігі маюць гэткія загаловкі: «Расьсяленьне і ўладжаньне на працу», «Першыя кантакты з арганізацыямі й пачаткі нацыянальнае сьведчасьці», «Узьнікненьне й разьвіцьцё беларускіх арганізацыяў», «Беларускія масы ў міжваенным пэрыядзе», «Дзейнасьць беларусаў у часе другога сусьветнае вайны», «Паваенная хваля беларускае эміграцыі», «Рэлігійнае жыцьцё й рэлігійныя арганізацыі», «Дзейнасьць беларускіх арганізацыяў», «Беларускія элемэнты ў дзейнасьці левых і правых прарасейскіх групаў», «Выдавецкая справа. Беларусіка ў сродках масавай інфармацыі», «Беларуска-амэрыканскія дачыненьні», «Роля амэрыканскіх бібліятэкаў, навуковых і навукальных устаноў у прапагандзе беларускае спадчыны», «Сацыяльны партрэт амэрыканскіх беларусаў», «Заклучэньне» і паказьнікі.

Пэралік гэтых разьдзелаў паказвае на абсяг дасьледваньня і на вялікую вартасьць як гістарычную, гэтак і інфарматыўную працы «Беларусы ў ЗША». Аўтар сабраў у адно цэлае ўсю дасюлежную беларускую эміграцыю — масавую, перад Першай сусьветнай вайной, ды палітычную эміграцыю па Другой сусьветнай вайне, адзначаючы ды падкрэсьліваючы, што якраз эміграцыя па другой сусьветнай вайне пачала адраджаць беларускую спадчыну ў Амэрыцы, раўналегла праводзячы палітычна-прапагандовую справу адраджэньня Беларускае Дзяржаўнасьці ў форме Беларускай Народнай Рэспублікі.

Доктар Вітаўт Кіпель заканчвае сваё надзвычайнае дасьледваньне гэтак: «Пададзеныя ў працы матар'ялы (пачатковыя й няпоўныя) — сьведчаньні таго, як жыла старая беларуская эміграцыя, ды што і як рабіла новая іміграцыя для адкрыцьця, аднаўленьня ды замацаваньня беларуска-амэрыканскае спадчыны, як спадчыны Беларусі

У галэрэі 2-nd Crossing Gallery у Валлей Сіты у штаце Норт Дакота адбылася солё-выстава Ст. Тамары (Тамары Стагановіч-Кольбы). Выстава адбывалася ад 7-га да 26-га студзеня, а, пазьней, на запысыны галэрэі, прадоўжылася да 1-га лютага сёлета.

На выставе былі паказаныя карціны (алей, акрылік), рысункі, літаграфія ды гравюры. Шмат з карцінаў былі натхненьнем з падарожжаў мастачкі па Паўднёва-Заходніх мясцінах Амэрыкі.

Творы Ст. Тамары былі ўжо раней выбіраныя некалькі раз гэтай галэрэяй на Biennial National Juried Exhibitions у 1993, 1987, 1981 і 1979 гадох.

У газэце Times-Record за 11-га студзеня сёлета, у сваім артыкуле Джін

Шлегель піша, што Ст. Тамара народжаная ў Наваградку, Рэспубліка Беларусь. У біяграфічнай частцы зазначае пра адукацыю мастачкі, пра яе выставы, якія яна пачала ад 1956 году, таксама пра нагароды за яе мастацкія творы. Крытык зазначыла гэтаксама што Ст. Тамара ілюстравала ды пісала дзіцячыя кнігі.

«Я разглядаю прыроду, як рэлігійнае ўшчуньне і лічу падмуркам майго мастацкага натхненьня..., я веру ў найвялікшую прыгажосць прыроды... і я шчаслівая быць часткай гэтай прыроды», — кажа мастачка, і гэта яскрава адлюстроўваецца ў ейных творах.

Ст. Тамара ўпісаная ў даведніках Who's Who in American Art і Who's Who of American Women.

БЕЛАРУСІКА Ў КВІНСКІМ КАЛЕДЖЫ

Прафэсар Томас Бэрд, выкладчык Квінскага Каледжу Гарадзкога Ўнівэрсытэту Нью-Ёрку, у сваім курсе пра старажытнарускую літаратуру гаворыць і пра творы Клімента Смаліцка, Кірылы Тураўскага і Сымона Полацкага, як частку вытокаў сучаснай беларускай літаратуры.

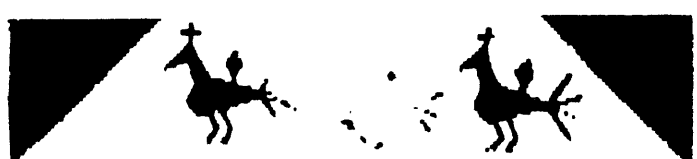
Праф. Т. Бэрд займаецца распрацоўваньнем гісторыі царквы на Беларусі. Ён — рэдактар «Запісаў» Беларускага Інстытуту Навукі й Мастацтва.

й пашырэння ў Амэрыцы ідэі незалежнае беларускае дзяржаўнасьці. Паўнейшае вывучэньне беларускае дыяспары, як у ЗША, гэтак і ў цэлым сьвеце (тут рэцэнзэнт поўнасьцю падтрымвае думку аўтара кніжкі!) павінна быць распачата на бацькаўшчыне і дзейнасьць ды здабыткі беларускае эміграцыі павінны быць улучаныя ў агульны кантэкст разьвіцьця беларускае нацыі і культуры».

Трэба таксама падкрэсьліць, што вельмі важна, што гэтая праца выйшла на бацькаўшчыне, пры друку працы выкарыстаны правапіс «Тарашкевіцы» ды ў працы ўзялі ўдзел таксама маладыя навукоўцы зь Беларусі: выдатны пераклад, рэдагаваньне й кампютарны набор С.А. Шупы, рэпрэзэнтацыйныя, жывыя й удалыя фатаграфіі А. Кляшчука, мастак В. Латышоў, рэдактар выдавецтва «Беларусь» — Г. Пармон ды іншыя, а таксама ко-спонсар-выдавец Нацыянальны Навукова-асьветны Цэнтар імя Францішка Скарыны ў Менску.

Віктар Сянькевіч

ВЫСТАВА ГАЛІНЫ РУСАК

Ад 30-га красавіка да 21-га траўня сёлета, у галэрэі SOHO 20, 469 Broom Street, у Нью-Ёрку адбудзецца выстаўка Галіны Русак **СЫМБаль ЖЫВУЧАСТЬЦІ, 994-1994; галоўныя падзеі ў разьвіцьці новай Усходне-Эўрапейскай Дзяржавы Рэспублікі Беларусь**.

Аснова выстаўкі — адзінасьць мэты і тэмы, а не адзінасьць стылю. Мастачка, пры дапамозе іканаграфічнай мовы, інтэрпрэтуе крытычныя падзеі ў разьвіцьці Беларусі ад паганскіх пачаткаў да сьняняшніх часоў.

Мэта выстаўкі — узбудзіць зацікаўленьне да Беларусі, яе гісторыі й народу.

Кожная праца на выстаўцы улучае паясьняльнае апісаньне або адпаведную паэму.

Адчыненне й прыняцьцё адбудзецца ў суботу, 30-га красавіка ад 3-й да 6-ай гадзіны па-паўдні. Усе сардэчна запрашаюцца.

Дадатковую інфармацыю можна атрымаць праз галэрэю SOHO 20, тел. (212) 226-4167.

ПАДЗЯКА

З удзячнасьцяй адзначаем, што гэзтныя выразкі і іншыя прэсавыя матар'ялы, якія ўзбагацілі зьмест «Беларуса», нам прыслалі сп.сп. А. Маркевіч, М. Швэдзюк, А. Міцкевіч, Ю. Кіпель, Я. і І. Сурвілы, В. Рамук.

ПРА ПАСЛА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ С. МАРТЫНАВА І НЕНАДЗЕЙНАСЬЦЬ ЯДЗЕРНАЙ ЭЛЕКТРАЭНЕРГІІ

Амэрыканская газета Staten Island Advance (5.ІІ/94) пасьля наведаньня паслом Беларусі Сяргеем Мартынавым абтоку Статэн-Айленд, які становіць частку гор, Нью-Ёрку, у рэдакцыйным артыкуле дала даволі падрабязную характарыстыку пасьля чарнобыльскага палажэньня на Беларусі. Артыкул канчаецца гэткім зазначэньнем:

«Прамыслоўцы ядзерных электрастанцыяў увесь час цвёрдзяць, што ядзерная электраэнергія бясьпечная, чыстая і эфэктыўная, і здолелі пераканаць у гэтым шмат якіх урадаўцаў. Але пакуты Беларусі і жудасная, на тысячу гадоў спадчына Чарнобыля сьветчыць пра адваротнае. Нам здаецца, што калі-б прамыслоўцы хацелі даказаць верагоднасьць сваіх цвёрджаньняў, яны зрабілі-б вялікія інвэстыцыі ў справу рэстаўрацыі навакольнага ў Беларусі. Датуль, пакуль на Беларусі будзе бяда й роспач, спрычынёная ядзернай энэргіяй, на ядзерную электраэнэргію трэба глядзець з падозраньнем».

Тая-ж газета ў сваім выпуску з 3-га лютага сёлета зьмясьціла вялікі ілюстраваны рэпартаж пра наведаньне аднае зь сярэдніх школаў у Статэн-Айлендзе сп. С. Мартынавым, якога суправаджала ў падарожжы ягоная жонка Маргарыта.

ДЭЛЕГАЦЫЯ ЗЬ БЕЛАРУСІ Ў НЬЮ-ЁРКУ І НЬЮ-ДЖЭРЗІ

У канцы сакавіка сёлета дэлегацыя ў складзе 46-х асобаў з розных будаўляных фірмаў Рэспублікі Беларусь наведвала Нью-Ёрк і Нью-Джэрзі з мэтай азнаямленьня стану будовы гарадзкіх селішчаў у Ньюарку (найбольшы горад у штаце Нью-Джэрзі) і ў горадзе Нью-Ёрк. Правадніком дэлегацыі была сп. Ларыса Валашына, прэзыдэнт будаўлянае карпарацыі ў горадзе Сікаўкусе, Нью-Джэрзі. Наведваючы вялікія шматпавярховыя й шматкватэрныя будынкі, дзе жыве пераважна жыхарства зь меншымі даходамі (г.зв. амэрыканскія «прожэктс») амэрыканскія інжынеры казалі сваім калегам зь Беларусі, што ня гледзячы на выгады іх пабудовы-хутчыня й пераважна меншыя кошты — з дасьветчаньня ведама, што гэтакія селішчы не апраўдваюць сябе: яны хутка нішчацца і робяцца няпрыгоднымі да ўжытку. «Мы ня раім Вам — казалі амэрыканцы беларускім будаўнікам — будаваць вялікія дамы. Будуйце лепш меншыя — малакватэрныя». Ці прымуць беларусы амэрыканскія парады — цяжка сказаць.

НА БЕЛАРУСКАЕ РАДЫЁ Ў АЎСТРАЛІІ

На Беларускае праграмы ў Пэрце, у Заходняй Аўстраліі ахвяравалі спадарства Ванда і Піліп Дарэўскія — 100 аўстр. даляраў.

НА ВЫДАВЕЦКІ ФОНД «БЕЛАРУСА»

Сабрана на сьвяткаваньні 25 Сакавіка ў Нью-Джэрзі:

В. Заморская	ам. дал. 100
А. і Л. Дубовік	50
У. і Н. Русак	50
Ю. Касьцюкевіч	30
Б. Даніловіч	25
Р. Станкевіч	20
Я. Салейнінскі	20
М.Б.	20
А. Шукелойц	20
К. Мярляк	20
Ю. Андрусьшына	20
Л. Норык	20
В. Тур	20
Я. Азарка	29
М. Абрамчык	20
М. і К. Верабей	20
Л. і Н. Сагановіч	20
а. В. Андрэюк	10
Я. Каханюўская	10
А. Субота	10
Л. Стагановіч	10
Ю. Стагановіч	10
ананімна	10

Ад нашага прадстаўніка сп. Б. Даніловіча:

С.М.	100
М. Тулейка	50
П. Кулеш	50
В. Валаткевіч	50
Др. Я. Сажыч — замест кветак на магілу сьв. пам. Антона Бяленіса	50
Л. Кавалёў	40
П. Скепка	40
Б. Русак	40
В. Пеляса	30
Я. Місюль	30
С. Мажэйка	30
М. Касьцюк	30
М. Русак	30
Р. Галяк	30
М. Грэбень	30
В. Пашкевіч	25
А. Даніловіч	25
А. Занковіч	25
Х. Барасавец	25
А. Максіміюк	25
Б. Бабіцкі	25
В. Кабушка	25
С. Грамыка	25
С. Жамойда	25

Разам 855

Прыслана непасрэдна ў Рэдакцыю:

Г. Руднік	ам. дал. 100
М. Рагуля	100
М. і В. Махнач	100
Л. Мурог	75
У. Сітнік	50
І. Каханюўская	50
В. і Л. Кажан	50
К. і Я. Вініцкія	30
С. Буткевіч	26
В. Шчэцька	25
С. і Н. Дудар	25
А. Гурын	5

З Мэлбурн, Аўстралія (ліста Г. Шэйпака)

В. і Г. Шэйпак	аўстр. дал. 100
праф. С. Каранеўскі	95
Спадарства Кукель	70
З. Кадняк	50
Сп. Лашук	50
М. Нікан	50
Сп. Яшчанка	50
М. Швэд	50
А. Груша	50
П. Гуз	45
Я. Стасевіч	45
У. Сідлярэвіч	40
Л. Яцэвіч	40
М. Барысэвіч	35
В. Каралюк	35
В. Груша	20
За прадажу газэтаў	30

Разам аўст. дал. 855

Каб газэта існавала —
Дваццаць пяць цяпер замала,
Дык давайце, мае братцы,
Будзем слаць па пяцьдзясятцы.
Каму грош лягчэй прыходзе —
То і сотка не зашкодзе.
Усіх ад сэрца заклікаем:
Памажэце — мы чакаем.

Усім ахвярадаўцам, падпісчыкам і прадстаўніком — шчыры дзякуй.

Адміністрацыя «Беларуса»

Lowest Minsk Air Fares! Most Convenient Flights !

Travel Originating in USA

(April 1 - April 30, 1994)

\$525 One Way / \$785 Round Trip

(May 1 - October 27, 1994)

\$575 One Way / \$895 Round Trip

Prepaid Travel Originating in Belarus

(April 1 - April 30, 1994)

\$525 One Way / \$825 Round Trip

(May 1 - October 27, 1994)

\$525 One Way / \$885 Round Trip

For open return tickets add \$100.00

For travel originating in Minsk add \$25 prepaid ticket charge

New York to Minsk: Sunday and Thursday

Depart New York JFK airport via AER LINGUS flight EI112 at 7:35 PM and arrive in Shannon at 7:05 AM and board BELAVIA, Belarusian Airlines flight B2898, departing at 10:30AM, arriving in Minsk at 4:00PM.

Minsk to New York: Monday and Friday

Depart Minsk via BELAVIA, Belarusian Airlines flight B2897 at 7:05 AM and arrive in Shannon at 9:00 AM and board AER LINGUS flight EI111, departing Shannon at 1:00 PM and arriving at JFK at 3:00 PM.

For Immediate Confirmation Call

1 800 621- 4414

FAX 516 661-6914

73 Deer Park Avenue, Babylon, NY 11702-9001

УВАГА! **УВАГА!**
ДА НАШИХ ЧЫТАЧОЎ
Асобы, якія атрымваюць газэту «Беларус» ад сп. Б. Даніловіча, павінны перасылаць яму-ж і належнасьць за газэту. Чэк трэба выпісваць на ягонае прозьвішча ды перасылаць на адрас:
B. Danilovich
303 Howard St.
New Brunswick, N.J. 08901
Адміністрацыя

НОВАЯ ФОРМА АДРАСУ «БЕЛАРУСА»!
Калі ласка, запішыце сабе новую форму адрасу газэты «Беларус»:
Bielarus
P.O. Box 310178
Jamaica, NY 11431-0178

Падпішэцця на газэту «Беларус» для суродзіча на Бацькаўшчыне.

НА ВЫДАВЕЦКІ ФОНД БІНІМ

А. Маркевіч	ам. дал. 200
Беларусы Бэльгіі (праз Я. Жучку)	50
Сабрана 25 сакавіка ў Нью-Брансуіку	
А. Суботам	90
М. Бахар	25
Л. Трусэвіч	25
Л. Мурог	20
Я. Чорны	16
У. Машанскі	10

На выданьне кнігі аб Беларускай Гімназіі імя Янкі Купалы ў Заходняй Нямеччыне ахвяравалі:

Абмежаваная колькасьць падпісаных аўтарам і пранумараваных кніжак пакідаецца для асобаў, якія ахвяруюць 100 ам. даляраў і больш.

Ш. Сямёнава	ам. дал. 300
У. Ракуць	200
Л. Трусэвіч	125
Я. і О. Шыкалюкі	100
У. Набагез	100
К. і Я. Вініцкія	100
Ю. Андрусьшына	50
М. Грэбень	25
Л. Мурог	75
К. і М. Верабей	25
А. Шукелойц	50